

[Indenrigsministeren.]

dette Problem stadig findes, og det ærede Medlem tror ikke, det kan løses. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er ikke helt færdig med sine Overvejelser endnu i Retning af, om det bør løses eller ikke, hvorimod det ser ud, som om det ærede Medlem Hr. Korsgaard syntes, det skulde løses. Man kan nok saa meget sige, at dette Problem er af en helt anden Karakter end de Problemer, vi i øvrigt behandler under Boligloven, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at dette Problems særlige Karakter kommer frem i sin Grelhed i højere Grad end paa noget andet Tidspunkt, i det Øjeblik Restriktionerne her i København ophæves, og derfor tillader jeg mig at sige, at det er nu, der er Brug for disse Bestemmelser, og det er her, „man skal danse“, naar det drejer sig om Storkøbenhavn.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard holdt et Foredrag for os, der, hvis man skulde gaa i alle dets Enkeltheder, vilde medføre, at Boligdebatten begyndte forfra igen. Det er der formentlig ingen Anledning til, men en enkelt Bemærkning vil jeg dog knytte til det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem forundrede sig over, at jeg i saa høj Grad havde fremhævet, hvad Professor Birk havde sagt, men derimod helt havde negligeret, hvad Professor Warming havde sagt. Jeg kan ikke se, der er noget som helst mærkeligt heri, jeg nævnte Professor Bircks Udtalelser, fordi de gav det mest prægnante Udtryk, jeg endnu har set, for den Tankegang og den Opfattelse, jeg selv har paa dette Omraade, og da Professor Warmings Tankegang ikke er den samme som min, kan det jo ikke nytte, jeg nævner ham som Eksempel.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard beklagede, at jeg ikke havde haft fornødne pædagogiske Evner med Hensyn til Opdragelse af Personalet paa Staden Københavns statistiske Kontor. Denne Bebrejdelse kan jeg slet ikke tage imod. Jeg har den Opfattelse, at det er et statistisk Kontors Opgaver og Pligt at give gode, solide og nøjagtige statistiske Oplysninger og objektive Redegørelser for de Opgaver, der bliver givet det, og denne Opgave synes jeg, Statistisk Kontor har løst paa en saadan Maade, at man er i Stand til at drage fornuftige Konsekvenser af de objektive Oplysninger, der her foreligger. Jeg kan saaledes slet ikke mene, at jeg skulde have forsømt noget paa dette Omraade, jeg synes tværtimod, at Oplysningerne i

Statistisk Kontors Skrivelse er Eksempel paa; hvorledes Statistik skal tilvejebringes.

Dernæst var det ærede Medlem inde paa en almindelig Overvejelse af, hvorvidt Staten udførte Arbejder billigere end private. Jeg maa sige, at jeg aldrig har kunnet afvinde denne Diskussion, som fra Tid til anden dukker op, nogen Interesse. Thi hvad er Sandheden? Sandheden er jo den, hvad faktisk alle Partierne her i Salen er enige om, at der er visse Funktioner, som bør udføres af Staten, og visse, som ikke bør det. Det er med andre Ord et Opportunitetsspørgsmaal, om man i det enkelte Tilfælde bør tilstræbe, at en økonomisk Funktion overtages af det offentlige, og derfor kan det ikke nytte at diskutere Spørgsmaalet i al Almindelighed. Men en Ting tror jeg i hvert Fald, man kan sige vedrørende det specielle Forhold, der her foreligger, og det er, at Københavns Kommunes Boligbyggeri har været og er i Øjeblikket en aldeles uundværlig Regulator med Hensyn til Lejepriserne i de nye Bygninger i København og med Hensyn til den kommende Udvikling paa dette Omraade.

Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at han begreb ikke, at nogen kunde mene, at Boligrestriktionerne i det hele taget skulde bevares. Jeg vil sige kort, at det er min Opfattelse, at Boligrestriktioner skal bevares, saa længe Restriktionernes Ophævelse vil medføre Misbrug. Det ærede Medlem sagde, at det jo var Arbejderne, der havde Skylden for, at der ikke blev frembragt flere Boliger, for der var for faa Arbejdere. Ja, det er jo den Tilstand, vi kender: I de Tider, hvor Produktionen sætter ind paa et eller andet Omraade paa Grund af specielle økonomiske Forhold, er der for faa Arbejdere. For nogle Aar siden klagede vi over Arbejdsløsheden indenfor Byggefagene. En Ting tør jeg i hvert Fald sige, at den Arbejdskraft, der er til Raadighed for Byggeriet her i Landet i Øjeblikket, er i hvert Tilfælde saa stor, at hvis den stadig udnyttedes i samme Omfang, som den f. Eks. er udnyttet det sidste Aar, vil Bolignøden ophøre i Kraft af, at der frembringes flere Boliger, end Befolkningsvæksten her i Hovedstaden gør nødvendig.

Saa blot endnu til Slut det Problem, det ærede Medlem opstillede om de privilegerede Lejere: I og for sig ligger hele dette Forhold ganske klart. Der er en Forskel mellem Lejeniveauet i de nye Lejligheder og Lejeniveauet i de gamle Lejligheder. Det ærede Medlem siger, at denne Forskel i Øjeblikket medfører, at Lejerne i de gamle